

heden for et Samarbejde mellem Jernbaner og Ruteautomobiler, dels at drøfte Spørgsmaal om Motorkøretøjer, som maatte være af særlig Interesse for Vejevæsenet, derunder navnlig Afgifterne og disses Anvendelse. Udvalget har afgivet en Betænkning, der blev omdelt i det høje Ting for et Par Maaneder siden. Denne Betænkning har dannet det væsentlige Grundlag for det foreliggende Lovforslag.

Spørgsmaalet drejer sig om tre forskellige Ting: for det første, hvor meget Afgiften i det hele skal indbringe, for det andet, hvorledes det samlede Provenu skal fordeles, og for det tredje, paa hvilket Grundlag Afgiften skal beregnes. Vedrørende Spørgsmaalet om, hvor meget Afgiften skal indbringe, var der i Udvalget Enighed om, eller i hvert Fald et meget stort Flertal for, at den samlede Afgift skulde naa op til et saadant Beløb, at den kunde dække de Merudgifter, hvormed Motorkørselen forøger Vejudgifterne. I Betænkningen blev der stillet et bestemt Forslag, hvorefter den samlede Afgift skulde paalignes dels som en Vægtafgift, dels som en Afgift paa Gummiet. Jeg har ved det Lovforslag, jeg fremsatte i Folketinget, ændret Forslaget i saa Henseende, idet herefter Benzinen skulde inddrages under Afgiftserlæggelsen. Med Hensyn til det samlede Provenu regnede jeg den Gang med, at det skulde udgøre det Beløb, som var forudsat i Udvalgets Betænkning, nemlig ca. 19 Mill. Kr., naar man gik ud fra det Antal Vogne, som fandtes i 1925—26, og regnede med det Forbrug af Benzin og Gummi, som fandt Sted i Aaret 1926. Man forudsatte i Udvalgets Betænkning, at der vilde ske en saadan Tilvækst indtil 1927, at Afgifterne vilde blive bragt op til et samlet Beløb af 21,6 Mill. Kr. aarlig; og efter de Oplysninger, der paa det Tidspunkt forelaa, skulde dette være tilstrækkeligt til at dække hele den Merudgift, som man skønnede, at Motortrafikken forårsagede for Vejevæsenet. Man brugte den Fremgangsmaade at regne med, at de almindelige Vedligeholdelsesudgifter, bortset fra de af Motorkørselen forårsagede, i Amtskommunerne vilde være lig med disses aarlige Udgifter før Krigen i 1913—14, multipliceret med Pristallet, som for Amtsvejudgifternes Vedkommende blev sat til $2\frac{1}{2}$; i Sognekommunerne regnede man ligeledes med Udgiften i 1913—14, og man multiplicerede her med Pristallet 2. Derefter anlog man skønmæssigt de Udgifter, som Motorkørselen forårsagede i København—Frederiksberg. Om alle disse Forhold, som er saa udførligt behandlet i Betænkningen, skal jeg

henvise til denne. Det viste sig imidlertid, at man ved den nævnte Beregning var gaaet ud fra urigtige Forudsætninger saavel med Hensyn til Motorkøretøjernes Antal som med Hensyn til Størrelsen af Vejudgifterne i det hele. Under Lovforslagets Behandling i Folketinget blev der iværksat en Optælling af de Motorkøretøjer, som var indregistreret her i Landet indtil 1. April d. A.; og det viste sig da, at Antallet af Køretøjer var steget mere, end man havde paaregnet, saaledes at det samlede Provenu efter det Lovforslag, jeg havde fremsat om en Afgift paa baade Vægt, Gummi og Benzin, i Stedet for at blive 21,6 Mill. Kr. vilde naa op til 22,1 Mill. Kr., naar man regnede med en Kørsel svarende til den, der fandt Sted i 1926. Man vilde altsaa komme op paa en samlet Afgift, der laa ca. 500 000 Kr. højere end det Beløb, man havde beregnet vilde svare til den Merudgift, som Motorkøretøjerne forårsagede for Vejevæsenet. Det vil med andre Ord sige, at man fik akkurat det Beløb med, som man forudsatte skulde medgaa aarlig til Udgifterne ved Bygningen af Færdselsbroen over Lille Bælt. Efter Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, ændret af Folketinget, regnes der ogsaa med det Antal Motorkøretøjer, som var indregistreret i Marts 1927, og med det Benzinförbrug, der fandt Sted i 1926, og herefter vil det samlede Provenu andrage det Beløb, jeg før nævnte, ca. 22,1 Mill. Kr. Men herved har man ogsaa taget i Betragtning, at der til den egentlige Afgift paa Vægt og Benzin — i Folketinget er Gummiafgiften taget ud — maa lægges et Rentebeløb som Følge af, at saavel Vægtafgiften som Benzinafgiften er foreslaaet erlagt forud og forud for det Tidspunkt, da Udbetalingen til Kommunerne finder Sted. Det har været Forudsætningen for Folketingets Vedtagelse, at de nærmere Regler for denne Renteberegning skulde fastsættes af Finansministeren og Ministeren for offentlige Arbejder. Men medens det saaledes har vist sig, at den samlede Afgift vilde udgøre noget mere, end man havde paaregnet, saa har det paa den anden Side ogsaa vist sig ved den Opgørelse, Statistisk Departement i Løbet af Foraaret har foretaget, at Sognekommunernes Udgifter i 1924—25 er steget langt mere, end man havde Grund til at tro efter de Oplysninger, der forelaa fra de to foregaaende Aar og i det hele taget fra Aarene forud. Det har vist sig, at Sognekommunernes Udgifter til Vejene er steget med ca. 8 Mill. Kr. i Sammenligning med Udgifterne for Kommunerne i 1923—24, og jeg skal herom henvise til de Bilag, der